

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 220/2010-12

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 25. mája 2010 predbežne prerokoval sťažnosť J. G. a A. G., obaja bytom P., zastúpených advokátom JUDr. V. Š., P., vo veci namietaného porušenia ich základného práva podľa čl. 20 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a práva podľa čl. 6 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd rozsudkom Krajského súdu v Trenčíne sp. zn. 19 Co/15/2009 z 30. apríla 2009 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť J. G. a A. G. o d m i e t a ako podanú oneskorene.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 7. mája 2010 doručená sťažnosť J. G. a A. G. (ďalej len „sťažovatelia“), ktorou namietajú porušenie

svojho základného práva podľa čl. 20 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) rozhodnutím Krajského súdu v Trenčíne (ďalej len „krajský súd“) sp. zn. 19 Co/15/2009 z 30. apríla 2009.

Zo sťažnosti a z jej príloh vyplýva, že sťažovatelia boli účastníkmi konania v súdnom spore s O., ktorý podal na Okresnom súde Prievidza (ďalej len „okresný súd“) návrh na začatie konania o zaplatenie peňažnej sumy s príslušenstvom. Okresný súd vo veci samej rozhodol 3. decembra 2008 rozsudkom sp. zn. 17 C/16/2008. Následne o opravnom prostriedku účastníkov konania krajský súd rozhodol rozsudkom sp. zn. 19 Co/15/2009 z 30. apríla 2009 tak, že rozhodnutie okresného súdu zmenil.

Sťažovatelia v sťažnosti tvrdia, že *„krajský súd sa pri svojom rozhodovaní dopustil procesných pochybení, nakoľko sa nevysporiadal s námietkami, ktoré sme vzniesli v tom smere, že zo strany správcu našich nehnuteľností O., ktoré sú v našom osobnom vlastníctve je porušovaný zák. č. 182/93 Z. z.“*

Po podrobnom opísaní skutkového stavu v ich veci sa v závere sťažnosti sťažovatelia domáhajú, aby ústavný súd nálezom takto rozhodol:

„1/ Rozsudkom KS v Trenčíne 19 Co/15/2009-192, 3807216280 boli porušené základné práva na spravodlivý proces v súlade s čl. 20 odst. 1, Ústavy SR, čl. 6, Dohovoru o ochrane ľudských práv a slobôd.

2/ Rozsudok KS v Trenčíne číslo 19 Co/15/2009-192, 3807216280 zrušuje a prikazuje súdu vo veci znovu konať.

3/ Krajský súd v Trenčíne je povinný vyplatiť škodu ktorú nám svojim rozhodnutím spôsobil vo výške 5.000 EUR, ktoré je povinný vyplatiť do 14 dní od právoplatnosti nálezu.

4/ Priznáva náhradu trov právneho zastúpenia v sume 179,94 EUR ktoré je povinný KS v Trenčíne vyplatiť na účet právneho zástupcu JUDr. V. Š. do 14 dní od právoplatnosti tohto nálezu.“

II.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Podľa čl. 140 ústavy podrobnosti o organizácii ústavného súdu, o spôsobe konania pred ním a o postavení jeho sudcov ustanoví zákon.

Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak. Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na ktorých prerokovanie nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú zákonom predpísané náležitosti, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

Podľa § 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde možno sťažnosť podať v lehote dvoch mesiacov od právoplatnosti rozhodnutia, oznámenia opatrenia alebo upovedomenia o inom zásahu (do základných práv alebo slobôd sťažovateľov). Táto lehota sa pri opatrení alebo inom zásahu počíta odo dňa, keď sa sťažovateľ mohol o opatrení alebo inom zásahu dozvedieť. Nedodržanie tejto lehoty je zákonom ustanoveným dôvodom na odmietnutie sťažnosti ako podanej oneskorene (§ 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde). V prípade podania

sťažnosti po uplynutí zákonom ustanovenej lehoty neumožňuje zákon o ústavnom súde zmeškanie tejto lehoty odpustiť, pretože to kogentné ustanovenie § 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde neumožňuje (napr. IV. ÚS 14/03, I. ÚS 110/03).

Ústavný súd v rámci predbežného prerokovania sťažnosti sťažovateľov zistil, že napadnuté rozhodnutie krajského súdu sp. zn. 19 Co/15/2009 z 30. apríla 2009 nadobudlo právoplatnosť ešte 15. júna 2009. Sťažovatelia doručili ústavnému súdu sťažnosť podľa čl. 127 ods. 1 ústavy až 7. mája 2010, teda zjavne už po uplynutí zákonnej dvojmesačnej lehoty podľa § 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde, ktorej zmeškanie nemožno odpustiť. Z tohto dôvodu ústavný súd predloženú sťažnosť odmietol.

Ústavný súd nad rámec k tomu poznamenáva, že aj keď sťažovatelia v sťažnosti uviedli, že proti rozhodnutiu krajského súdu podali dovolanie na Najvyšší súd Slovenskej republiky, konanie tohto súdu v sťažnosti už nenamietali. Ústavný súd sa preto jeho postupom osobitne nezaoberal.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 25. mája 2010